

гнета и насилията въ териториите на държавите, въ които също се намирали. Тези държави, повидиму, предполагатъ, че, съгласно условията на новия международен редъ, това, което може да искатъ отъ България за закрила на тяхните малцинства, няма същата задължителност и за тяхъ самите.

Непосилната трудность отъ материалните разходи, свързани съ устройството на живота на тия нещастници, както и настроението, което тъ създаватъ и поддържатъ въ територията на България, поставятъ последната въ безисходно положение. Тая трудность ще се продължи, до като България, макаръ и членъ на Обществото на Народите, ще биде третирана, споредъ израза на г. Кесяковъ, като „Съюзница не въ правата, а само въ задълженията!“ . . .

Тежки сами по себе си, вече отбелезани отъ мене, а също и много още други, ограниченията, съ които Ньойския Мирен Договоръ е обвързалъ България, усилватъ тая несправедливост съ постановленията на този миръ на т. н. „реперации“.

Постановленията за „възстановяване вредите“ нанесени на победителите получаватъ, имено благодарение на всички останали ограничения, особено строгъ, дори жестокъ характеръ. Но, лишавайки България отъ възможност сама да възстанови своите собствени сили, няшо повече, тъ разрушаватъ окончателно всичко, което би съдействувало за за тяхното възстановление — „репарациите“. Не противоречи ли по този начинъ създадения сега новъ редъ на международния животъ, на прежните надежди и обещания на Съглашението! Нека спомнимъ. Не тези ли обещания направиха радостно да затупятъ сърдцата на ония, които виждаха нравствения смисъл на борбата въ очакване на новия редъ, основанъ върху равните за всички права и задължения! . . .

Предлаганата на читателя книга, която прави честь на авторите, тръбва да заеме видно място въ българската литература. Разнообразните и цѣнни материали, а така също и основанието на тяхъ разсъждения и обяснения по всички части на Мирния Договоръ, ще принесатъ не малка полза както на учения, така на публициста, практическия дѣлецъ и въобще на всѣки български родолюбецъ. Въ много области на съвременния животъ, България ежедневно тръбва да се подчинява наисканията, които ѝ предписаха победителите. Последствията отъ тия искания съ толкова сѫдбоносни, че запознаването съ съдържанието на настоящия трудъ, добросъвестенъ и проникнатъ отъ патриотически духъ, тръбва да получи широко разпространение. Разглеждайки ги, не се отрича необходимата точност по изпълнението на задълженията, произтичащи отъ подписанието отъ тяхното отечество договори. Наистина, иска се справедливото разрешение на поставените въ договорите въпроси, съ желан-